

ningsgrupper. Og når man ser på et område som hjerte-kar-sygdomme, som ministeren her nævnte der også var succes med, så kan man sige, at det *var* en succes, da vi fik den første hjer-teplan, men den succes har regeringen også sat over styr.

Netop her for et år siden kom de første tal frem, der viste, hvor galt det var gået på det område. De viste, at man med hensyn til forundersøgelser på hjerteområdet kunne have en ventetid på både 20 og 30 uger de fleste steder, og behandlingen efterfølgende, ja, det var også noget, der lå derude i horisonten. Det er jo derfor, Hjer-teforeningen siger, at det er katastrofalt. O.k., så har man skudt nogle penge ind nu her på fi-nansloven efter aftale med regionerne, men det ser jo ud til, at regionerne stort set modregner lige så meget, fordi de er udsat for store sparekrav. Jeg synes, det er dybt problematisk, hvis det er virkningen af det her.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:02

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu synes jeg, at hr. Jens Peter Vernersen – når man nævner eksempler på, at der er nogen, der venter 20 og 30 uger på en forundersøgelse – skylder at fortælle, at de pågældende patienter rent faktisk enten inden for samme region eller ved at bevæge sig over i en anden region kan komme til forundersøgelse noget tidligere; det er muligt. Og regeringen har i den seneste økonomiaftale for 2008 afsat ekstra penge, for at vi kan komme af med puklen i forbindelse med folk, der venter på en forundersøgelse i forbindelse med hjertesygdomme.

Med hensyn til hjertesygdomme har vi ikke noget at skamme os over; der har vi succes. Vi har nogle af de bedste læger; vi har det maskineri, vi skal have; og vi har en højere overlevelse hos folk med hjertesygdomme end i landene omkring os. Så det er en succeshistorie på hjerteområdet. Det skylder vi at fortælle alle dem, der arbejder med det.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:03

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg tror, at hvis ministeren har fulgt med i de meldinger, der er kommet fra Hjer-teforeningen, vil han kunne se, at det ser noget anderledes ud.

Det er jo rigtigt, at der er bevilget nogle få millioner. Men det, der skulle have været bevilget, hvis man skulle løse problemet med den pukkel, der var i forbindelse med ventelisten, var i størrelsesordenen 350-400 mio. kr. Og det, der sker med det, der er bevilget, er, at det stort set indgår i den store modregningskasse ude i regionerne, hvor man jo er i gang med at spare milliardbeløb efter de aftaler, man har med regeringen. Det er jo sådan set virkeligheden; sådan er det nu engang.

Jeg vil godt spørge, om ikke ministeren anerkender det, som i hvert fald kloge folk siger, nemlig at uligheden i sundheden har været voksende under den her regering, helt åbenbart voksende, netop fordi man har indrettet sig sådan, som man har, sådan at de, som har færrest ressourcer, er dem, der bliver behandlet senest. Uanset hvad ministeren siger, så er det virkeligheden; der ligger også nogle undersøgelser på det.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:04

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nej, det vil jeg ikke anerkende. Men jeg synes, at man skal mene noget andet end godt for det danske sundhedsvæsen for at kunne få en stigning på 2 mia. kr. til at være en besparelse.

Der er kommet ca. 2 mia. kr. ekstra til regionerne. Og det kan godt være, at hr. Jens Peter Vernersen mener, at der skulle have været tilført 3 mia. kr. Men derfor er det stadig væk forkert at fremstille det som en besparelse, at en stigning ikke var så stor, som hr. Jens Peter Vernersen kunne forvente. En stigning på 2 mia. kr. er immer væk rigtig mange penge, og det kan man ikke tale om som en besparelse ude i regionerne.

Der er i 2009 ca. 2 mia. kr. mere at arbejde med i regionerne, end der var i 2008. Det er et faktum.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:05

Per Clausen (EL):

Nu er spørgsmålet jo nok, hvilken sammenhæng der er mellem den vækst, der er i opgaverne, og den vækst, der er i de økonomiske midler. Det kunne jo være en spændende diskussion, men jeg vil bare holde fast i det her med sundhedsforsikringerne og spørge ministeren, om han